

РЕШЕНИЕ

№ 5711
София, 09.05.2017

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на двадесет и четвърти април в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:ЗДРАВКА ШУМЕНСКА
ЧЛЕНОВЕ:ИЛИЯНА ДОЙЧЕВА
МАРИЕТА МИЛЕВА

при секретар Валерия Георгиева Георгиева и с участието
на прокурора Нели Христовозова изслуша докладваното
от съдията МАРИЕТА МИЛЕВА
по адм. дело № 1956/2016.

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по касационна жалба на секретаря на Столична община против решение № 7719 от 10.12.2015 г. по адм. дело № 9191/ 2015 г. на Административен съд София – град, с което е отменено решение № СО15-РД-09-ЗДОИ-130/ 21.08.2015 г. на същия административен орган, с което е отказан достъп до обществена информация, поискан от И. М. П. със заявление № СО15-94-ЗДОИ-198/17.08.2015 г. и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне, съобразно дадените указания. Жалбоподателят поддържа, че решението е постановено в противоречие с материалния закон, тъй като исканата информация няма самостоятелно значение. Моли да бъде отменено, като се постанови нов акт по същество, с който жалбата против решението на административния орган да бъде отхвърлена. Претендира и присъждане на юрисконсултско възнаграждение пред двете съдебни инстанции.

Ответникът оспорва касационната жалба. Моли решението на съда да бъде оставено в сила. Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Като взе предвид изложеното в жалбата и данните по делото Върховният административен съд, състав на пето отделение, констатира следното:

Касационната жалба е подадена в нормативно установения 14-дневен срок за оспорване и от страна, за която първоинстанционното решение е неблагоприятно, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна:

Решението на Административен съд София – град е постановено в съответствие с материалния закон.

Аргументирано и при правилно тълкуване на нормативната уредба съдът приема, че исканата от И. М. със заявление вх. № СО15-94-ЗДОИ-198/17.08.2015 г. информация, а именно "заповед за организацията и контрола на документооборота и изпълнението на задачите от администрацията на Столична община по чл. 16 от Вътрешните правила, приети от кмета с № 93-00-223/ 20012 г.", е обществена по своя характер. Същата е свързана с обществения

живот и дава възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на задължения субект във връзка с функциите му по организация и контрол на дейността на общинската администрация. Правилно е прието, че информацията е служебна, тъй като попада в обхвата на чл. 11 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), а именно: сведения и данни, които се събират, създават и съхраняват от органа във връзка с възложените му правомощия.

В съответствие нормативната уредба е и заключението на административния съд, че решението на секретаря на Столична община е издадено в противоречие със закона и следва да бъде отменено, а преписката – варната на органа за ново произнасяне. Правилно е преценено, че не е налице хипотезата на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ, на която задълженият субект се позовава, за да откаже достъп до исканата информация. Съгласно цитираната норма достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации). С оглед характера и предназначението на заповедта за организацията и контрола на документооборота в общината, административният съд правилно приема, че тази заповед не е свързана с оперативната подготовка на краен акт и е със самостоятелно значение. Заповедта е вътрешен акт, регламентиращ правила за поведение и контрол при работа с документи, не подготвя издаването на конкретни актове и следователно има самостоятелен характер. Ето защо като приема, че не е налице хипотезата на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ за отказ за предоставяне на достъп до поисканата обществена информация, първоинстанционния съд постановява решение в съответствие с материалния закон.

Законосъобразен е и изводът на съда, че в случая не са налице и предпоставките, визирани в чл. 7, ал. 1 ЗДОИ за отказ за достъп до исканата информация, като се има предвид и че задълженият субект не се и позовава на посочената норма.

Правилно е прието, че съображенията на органа за това, че не е поискана информация, а копие от документ, също не обосновават постановения отказ. Предмет на искането са сведенията, данните и фактите, които се съдържат в документа. Освен това при преценка, че не е ясно каква информация се иска, органът е следвало да даде указания на заявителя да уточни предмета на искането съгласно чл. 29, ал. 1 ЗДОИ и едва след това да се произнесе, а това в случая не е направено.

Поради всичко изложено настоящият състав на Върховния административен съд приема, че не са налице основания за отмяна на оспореното решение на Административен съд София – град. Съдебният акт е постановен в съответствие с материалния закон и следва да бъде оставен в сила.

По тези съображения Върховният административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 7719 от 10.12.2015 г. по адм. дело № 9191/2015 г. на Административен съд София – град.

Решението е окончателно.